

— Avbera fitt ferðafólk

Poli Olsen úr Vestmanna fór um borð á Smyril sum hovmeistari beinanvegin skipið kom. Hann sigldi við til 1981, tá hann fór frá fyrri aldur.

I summar hefur hann aftur verið við á ferðunum til Skotlands, og honum dámdi eisini væl at kunna vera við á ferðini til kvinnuráðstevnuna í Oslo.

Eins og øll hini av manningini sigur Poli, at eingir trupulleikar av nøkrum slagi hava verið av ferðafólkunum. Alt gekk hampiligt fyrri seg.

— Eg má siga, at hetta var ein øðrvísi ferð, enn um vit skuldu ligið í Oslo so leingi við bæði kvinnum og monnum sum ferðafólki. Fyri ikki at tala um, høvdu bara menn verið við, sigur Poli.

Hann heldur ikki, at ferðin hevur verið serliga troyttandi fyrri manningina. — Tá øll eru líka væl nøgd og glað, so fellir arbeiðið eisini lætt og hugaligt, sigur hann.

— Tað skula allar hesar konurnar eiga frá mær: tær hava verið avbera fittar at havt umborð. Eg hevði avgjørt einki havt imóti at gjørt eina slíka ferð aftur, sigur Poli.

Kvinnurnar duldu heldur ikki, at tær høvdu hugnað sær væl saman við Pola og hini av manningini. Aðrenn tær fóru í land í Havn týskvöldið, stóð long roð av konum, sum takkaðu Pola fyrri góða ferð og gott ferðarlag.

Hovmeistarin Pole hugnaði sær væl saman við øllum kvinnum. Sunnudagin fór hann saman við fleiri teirra til gudstænastu í dómkirkjuni í Oslo. Kvinnurnar á myndini eru, frá vinstri: Flá Toftegaard úr Fuglafirði, Inna Nattestad úr Miðvági, Jóhanna Johannesen úr Vestmanna og Sigrun Joensen úr Frøðba

Besti túrur nakrantíð

siga genturnar, sum arbeiða umborð á Smyrli

Summi hildu kanska, tað fór at vera grenj og knarr, tá so nógv konufólk skuldu við einum skipi og í so nógvar dagar. Men so varð ikki.

— Hetta er besti túrur, vit nakrantíð hava havt, siga genturnar, sum henda túrin arbeiðu um borð á Smyrli.

— Konurnar hava allar verið líka bliðar, tær hava hjálpt væl til, so tað ikki bleiv so strevið hjá okk-

um.

Uttanlandsferðirnar hjá Smyrli plaga at ganga til Skotlands. Tað er meira troyttandi hjá manningini. Her fingur tey høvi til at koma til ein heilt annan bý. Genturnar skiftust um at halda fri, so tær kundu sleppa í land og siggja Oslo. — Men tíværri var tíðin hjá okkum í landi ov stutt til, at vit kundu fara á kvinnuráðstevnuna. Tær royndu so í staðin at

fylgja við, tá kvinnurnar um kvöldið greiddu frá tí, tær høvdu upplivað. Eitt kvöldið vóru nakrar frá íslenska kvinnulistanum umborð. Tað var áhuga-

vert. — Tað hevði ikki verið so golið at upplivað ein slíkan túr aftur eina áðru ferð.

— Konurnar hava borið okkum blómur og gávur. Tað eru mest takksomu ferðafólk, ið vit hava havt við Smyrli.

Tær eru eisini væl nøgdar við ferðina. Frá vinstri: Jóhenny, Björg, Jóhanna, Tórunn, Poullina, Sólva, Elaina og fremst Asgerð

Kendi meg ongantíð ov gamla

sigur Ella Joensen úr Sør-vági, næstan 79 ár og elsti feroyski luttakaran á kvinnuráðstevnuni

Allar kvinnurnar, sum vóru við, leggja dent á, at aldursmunur einki hevði at siga fyrri at kunna vera saman.

— Eg má siga, at eg havi kent meg væl millum allar hesar kvinnurnar, sigur Ella Joensen, sum í næsta mánaði fyllir 79 ár. Hon var elsti feroyski luttakaran.

Nakrar ferðir fór Ella saman við øðrum við tokinum niðan á universitetið. Annars var hon úti og hugdi eftir Oslo ella sat bara í frið umborð og broderaði. Bæðar sunnudagarnar var hon í kirkju í Oslo.

— Sjálvt um eg eri komin so langt upp í árin, so vildi eg við, tí eg helt tað ljóða so áhugavert. Synirnir stuðlaðu mær eisini í at fara. Eg havi ongantíð kent meg ov

gamla millum alt hetta fremmanda fólk. Ein er ikki eldri, enn ein ger seg til, summi eru fœdd gomul, men tað eri eg ikki, sigur Ella.

— Hetta hevur verið ein deiligur túrur. Sjálvt um tað mesta var fremmant fólk, so kom eg at kenna tær flestu. Tað hevur ikki verið ov strævið fyrri meg. Sjóverk fái eg ikki, og meðan vit sigldu, var eg uppi til hvørja máltíð, og um kvöldið havi eg spælt kort. Men eg sat ongantíð uppi longur enn til miðnætt, sigur Ella

Orð og myndir:
Randi